

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за единъ годишъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе. Спомоществованія-та трѣбва всякога да сѣ прѣдплатены и да сѣ испращатъ въ полиціи, въ групѣ, въ кайме или въ пощенскы тилбры (пулове) Турскы, Ивлскы, Прускы Русскы или Французскы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія сѣ вмѣстляватъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 3.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ 16 ФЕВРУАРИЙ 1878.

Брой 7.

«АКО БОГЪ Е ОТЪ КЪМЪ НАСЪ КОЙЩЕ БЪДЕ ПРОТИВЪ НАСЪ?»

Рим. 8; 31.

Ако Богъ е отъ къмъ нѣкои людіе тогава тѣ безъ друго ще бѣдѣтъ побѣдители въ духовны-тъ и даже въ свѣтскы-тъ си борбы. Тѣ могатъ да ратувать сръщо всички-тъ прѣпятствія и мѣхотіи въ този свѣтъ, да иматъ силны борбы, духовны и умственны, да надатъ и да ставатъ и често да дождатъ до отчаяніе, но въ конецъ тѣ ще излизатъ побѣдители.

Въ каквото състояніе и да сѣ—дали сѣ богати или сиромаси, учени или прости, между пріятели или между непріятели, здрави или болни, дали сѣ въ спокойствіе или въ гоненіе, — ако Богъ е отъ къмъ тѣхъ тѣ ще бѣдѣтъ побѣдители. Тѣзи важна истина е основа-та и ятка-та на утѣшеніе-то и миръ-тъ на истинны-тъ Христіани. Каквыто борбы и испиты и да иматъ тѣ, тѣ знаѣтъ че Богъ е отъ къмъ тѣхъ-тъ странъ и ще ратува за тѣхъ, че тѣхны-тъ борбы сѣ неговы борбы. Тѣ сѣ увѣрени че Господь, могущественный-тъ помощникъ, нѣма да гы остави сами, но че споредъ нуждѣ-тъ имъ ще имъ дава помощь за да могатъ да противостоѣтъ до край.

Това като е тѣй, необходимо нужно е да знаемъ навѣрно, *Богъ отъ къмъ насъ ли е?* А този въпросъ сѣ рѣшава като отговоримъ на другъ, *сирѣчь, ний избрали ли сме Бога?* Всеизвѣстно е че Богъ сѣ грижи за всички-тъ си твари и гы снабдява съ нужности-тъ имъ. Въ едно отношеніе Богъ е отъ къмъ всички-тъ челоуѣцы, но трѣбва да помнимъ че той особно сѣ грижи за оиѣзи които сѣ отъ къмъ него, сирѣчь които сѣ прѣдали сръдѣца-та си нему и всячески сѣ стараѣтъ да исполняватъ неговѣ-тъ воли. И за това, както загагнѣхмы, за да узнаемъ навѣрно дали Богъ е отъ къмъ насъ по единъ особенъ начинъ, ний трѣбва искренно да испитамы себе си дали ний сме избрали него за нашъ Богъ, нашъ Отецъ, нашъ Спаситель и единственъ и вседостаточенъ нашъ покровитель. Ако ний сме го избрали за такъвъ и чистосърдечно сѣ съобразяваме съ свѣты-тъ му заповѣди, тогава той е отъ къмъ насъ, и ний сме неговы слугы, неговы чада и наследници на слава-тъ му и на небесны-тъ му обиталища. Нека забѣлѣжимъ че този важенъ въпросъ, *«Избрали ли сме азъ Бога?»* е личенъ въпросъ, който всякой челоуѣкъ трѣбва да рѣши между себе си и Бога. Всякой самъ за себе си, съ помощь-тъ Божіею, трѣбва да рѣши дали той е отъ къмъ Бога или не. За да може да рѣши този въпросъ право, той трѣбва усърдно

да сѣ моли Богу за небеснѣ мѣдрость и свѣтлинѣ, да прочита Слово-то Божіе и чистосърдечно да сравнява животъ-тъ си съ неговы-тъ поученія. Ний ще забѣлѣжимъ само че челоуѣкъ който не обыча да размышлява за любовь-тъ Божіею показана въ даваніе-то на Исуса Христа, който не сѣ наслаждава въ прочитаніе-то на Слово-то Божіе и не сѣ радва за распространіе-то на царство-то Христово между челоуѣцы-тъ, не е отъ къмъ Бога, и слѣдователно Богъ не е отъ къмъ него; и до когато такъвъ челоуѣкъ стои въ това си състояніе, до тогава той нѣма право да сѣ надѣва за особнѣ-тъ помощь на Бога.

Нека сега да споменемъ нѣкои отъ най-главны-тъ нѣща сръщо които имамы дѣ ратуваме уповаючы сѣ на Божіе-тъ благодать и на негово-то подкрѣпленіе.

Грѣхъ-тъ е единъ отъ непріятелѣтъ сѣ които трѣбва да сѣ боримъ. Той е силенъ врагъ на всѣкѣ челоуѣческѣ душѣ. Той е прѣлѣститель и прѣд-ставя на челоуѣцы-тъ лъскавы нѣща чрѣзь които да гы влачи къмъ погубленіе. Той работи по разны начинны, и като челоуѣческо-то сръдце, по причинѣ на падѣло-то си състояніе, е склонно да слуша внушенія-та му и да сѣ привлича къмъ него, то той е най-смертоносный-тъ врагъ сръщо който челоуѣцы-тъ иматъ да ратувать. Но доказано е по разны начинны че колкото и да сѣ бори челоуѣкъ съ него, той не може да го побѣди самъ съ свои-тъ си силы. Ако Адамъ, въ свято-то си състояніе въ Едемскій рай, не можѣ да побѣди този врагъ, какъ ще можемъ ний, които сме родены въ грѣхъ? Отговоръ-тъ на това питаніе сѣ намира въ думы-тъ: «По-гольмъ е оиѣзи който е отъ къмъ насъ, нежели всечко което е противъ насъ.» Грѣхъ-тъ е по-силенъ отъ насъ, но Богъ е по-силенъ отъ него, и ако ний упоаваме въ Господа, той ще ны подкрѣпява тѣй щото да можемъ да излѣземъ побѣдители. Законъ-тъ Божій наистинѣ осажда всякой челоуѣкъ, като казва че всѣка душа, която съгрѣши, ще умре; но благовѣстіе-то Христово дава голѣмо утѣшеніе като казва че всякой, който вѣрува въ Исуса Христа и сѣ съобразява съ свѣты-тъ му заповѣди, ще получи животъ вѣченъ. Нека всицца да помнимъ че безъ Божіе-тъ помощь ний не ще можемъ да прѣудолѣземъ надъ грѣхъ-тъ, но ако Богъ е отъ къмъ насъ, тогава ний ще бѣдемъ побѣдители.

Другъ непріятель сѣ *трудности-тъ и грижи-тъ* на този свѣтъ. Като сме дошли на този свѣтъ ний имамы нуждѣ отъ разны потребности като хранѣ, облѣкло и другы. За да при-

добьемъ тѣзи нужности, ний трѣбва да употрѣбляваме всички-тъ си тѣлесны и умственны силы съ конто Богъ ны е снабдилъ. Но въобщѣ ний прѣувелчяваме грижи-тъ си. Ний прѣд-виждамы въ пакъ-тъ си загубы, голѣмы трудове, испиты, гоненія, смърти и горчивы скърби. Когато сѣ ослоняваме на себе си, тѣзи нѣща ны правятъ да сѣ обезсърдяваме и да скърбимъ безмѣрно и често безмѣстно. Ний често сѣ смущаваме за бѣдѣще-то си, и по този начинъ навличамы на себе си мѣхотіи-тъ и скърби-тъ на много години и ставамы окаянни. Но ако сме избрали Бога за нашъ подкрѣпитель и рѣководитель, тогава ний нѣма да сѣ отчайваме и да страдамы отъ такыва безмѣстны и безвѣрменны грижи и скърби. Богъ сѣ е обѣщаль че всечко ще съдѣйствува за добро-то на оиѣзи които го любить сръдечно и исполняватъ воли-тъ му, и ако сме увѣрени че той е отъ къмъ насъ, то ны никакъ не бѣва да сѣ страхуваме за прѣпитаніе-то си въ този кратковремененъ свѣтъ. Дали ще сме богати или сиромаси, здрави или болни, спокойни или гонени, ако Богъ е отъ къмъ насъ, ний ще бѣдемъ побѣдители, защото каквото и да дойде върху насъ, то ще бѣде за вѣчно-то ни добро, дали то ни е пріятно изначало или не. Истинный-тъ Христіанинъ усърдно сѣ старае за прѣпитаніе-то си, но той сѣ оставя въ рѣдѣ-тъ Божіи и съ благодареніе пріима онова което оиѣзи благу Отецъ му дава всякой день. Той е спокоенъ въ оскудіе-то си както и въ изобиліе-то си, защото знае че всечко дохожда отъ благый-тъ му Отецъ. Той знае че Богъ му казва: «Когато минувашъ прѣзь воды-тъ, сѣ тебе ще бѣдѣ; и прѣзь рѣкы-тъ, не ще ти потопятъ: когато ходиши прѣзь огонь-тъ, ты нѣма да сѣ изгорниши, и пламкъ-тъ не ще ти опали; защото азъ съмъ Іеова Богъ твой.» Думы-тъ; «воды-тъ», «рѣкы-тъ», и «огнь-тъ», въ този стихъ значатъ всѣкой видъ голѣмы искушенія, мѣхотіи, и гоненія които Христіанинъ-тъ може да сръщине въ този свѣтъ. Като вѣрва въ тѣзи обѣщанія Божіи, Христіанинъ-тъ придобыва отъ Бога такава благодать, щото сполучливо може да противостои на всички-тъ мѣхотіи въ този свѣтъ.

Смърть-та е другъ непріятель който всякой челоуѣкъ трѣбва волею и не волею да посръщине. Апостолъ Павелъ ѣ нарича «последний-тъ врагъ.» Нѣма челоуѣкъ който да не сѣ растренерва поиѣкога отъ този врагъ. Ний можемъ да прѣзирамы религіи-тъ и даже да отидемъ до тамъ щото да сѣ подми-ваме на смърть-тъ, но ний не можемъ съ свои-тъ си силѣ да сѣ избавимъ отъ ужасъ-тъ, който тя често

наноси върху насъ; а още по-малко можемъ да сѣ избавимъ отъ нейный-тъ мечъ. Добръ, какъ можемъ сполучливо и съ безстрашіе да посръщине този непріятель? Истинный-тъ Христіанинъ намира отговоръ-тъ въ слѣдующы-тъ стихове отъ Слово-то Божіе: «И даже въ долѣ-тъ на смъртнѣ-тъ сѣнкѣ ако ходѣ, не ще сѣ уплаши отъ зло; защото ты си съ мене» (Ис. 23; 4). «Дѣ ти смърте жило-то? Дѣ ти аде побѣда-та? Но благодареніе Богу който ни даде побѣдѣ-тъ чрѣзь Господа нашего Исуса Христа.» (Кор. 15; 55-57). Тѣзи и много другы обѣщанія въ Слово-то Божіе подкрѣпляютъ истинный-тъ Христіанинъ. Той знае че е грѣшенъ и трепере отъ смърть-тъ, но той знае, тоже, че Господь Исусъ умрѣ на кръсть-тъ за да го избави отъ ужаснѣ-тъ на грѣхъ-тъ и на смърть-тъ. Той хвърля себе си въ рѣдѣ-тъ Божіи, и Богъ го подкрѣпява и безопасно го прѣвожда прѣзь смъртнѣ-тъ рѣкѣ. Смърть-та за него е само една врата прѣзь коикто той минува отъ смърть въ животъ, отъ трудове и скърби въ спокойствіе и вѣчнѣ радость. Честити сѣ, наистинѣ, оиѣзи които сѣ избрали Бога за свой дѣлъ.

ЧЕТЫРИНАДЕСЕТЬ-ДНЕВНО БЛАЖЕНСТВО.

Абдурахманъ, единъ Мухамеданскій Хедивъ, бѣше управитель въ Испаніи 750 години по Христа. Той владѣше почти неисказанно богатство и силѣ. Три мили надалечъ отъ столицѣ-тъ си той съгради, за любимѣ-тъ си султаникѣ, единъ градъ съ градины и палатъ-тъ на Зехра. За направѣ-тъ му той иждиви двадесеть и петь години и петнадесеть милионы бѣлы меджедѣста. Той устрѣби най-искусны-тъ художники и ваятели, и зданіе-то бѣше създано и украсено отъ хылядо и двѣсте стѣлпове отъ Испанскій, Африканскій, Грыцкый и Италианскій мраморъ. Гостоприемна-та стая бѣше украсена съ злато и бисеръ, и една голѣма омывалища положена въ сръдоточіе-то бѣше окычена съ любовитны и скѣны образы на птицы и четвероногы. Въ единъ отъ градины-тъ му имаше единъ водоскокъ отъ който истичаше не водѣ, но най-прѣчистенъ живакъ. Жены-тъ му, паложницы-тъ и сколицы-тъ му възлѣзахъ до шесть хыляды и триста души, и когато отиваше на палатъ-тъ той бѣше придруженъ отъ единъ стражъ состояща отъ дванадесеть хыляды конницы на конто прѣпаскы-тъ и сабин-тъ бѣхъ украсени съ злато.

Блаженъ ли бѣше този владѣтель като бѣше окруженъ съ

всички-тъ сладости на този свѣтъ? Както Соломонъ въ своѣ-тъ роскошность, който не одържа сърдце-то си отъ всяко увеселение, той е оставилъ едно подобно свидѣтельство. Подиръ смърть-тъ му намѣрихъ въ долажъ-тъ му единъ плажъ на който бѣхъ написаны тѣзи важны думы: «Азъ съмъ царувалъ около педесеть години и въ побѣдѣ и въ мирѣ, любилъ съмъ былъ отъ подданицы-тъ си, страшенъ на неприятелн-тъ си, и уважаванъ отъ съюзницы-тъ си. Богатство и почести, сила и удоволствие сж были прѣдъ мене; никое земно благословение не е липсвало за наслаждение-то ми. Въ това положение азъ прилѣжно съмъ бродилъ дни-тъ на чисто-то и истинно-то блаженство който сж паднали на дѣла-тъ ми; и тѣ сж всичко четиринадесеть! О чловѣче! не туряй упование-то си на този свѣтъ!» Колко голѣмо е това свидѣтельство за незадоволство-то отъ свѣтскы пѣща. Соломонъ, мъдрецъ-тъ, казва така: «Туряи сърдце-то си да познаишъ удоволствие и смѣхъ, и каквото желаше душа-та ми, имахъ го. И не възвращаи сърдце-то си отъ всяко веселіе; но сто всичко бѣ суета и угнѣтеніе на духъ-тъ, и каква полза отъ това?»

Но безпрѣдѣлна-та мъдрость выка такожде: «Послушай, и ще говоришъ изыщны пѣща. Богатство-то и честь-та е съ мене: ей, трайны-тъ богатства и правда-та. Сега прочее послушай мя, защото сж блаженни който пазятъ пактица-та ми.»

СИЛА-ТА НА ЕВАНГЕЛИЕ-ТО МЕЖДУ АМЕРИКАНСКЫ-ТЪ ИНДИЙЦЫ.

Чимшианн-тъ сж едно племе отъ дивы-тъ Индійцы който живѣхъ на западнѣ-тъ странѣ на Британскѣ Америкѣ, близо до Великій Океанъ. На 1857 единъ Христіанскій проповѣдникъ начнѣ да проповѣдва Исуса Христа между оиѣзи язычески люде; и слѣдъ малко врѣме, когато нѣкои отъ тѣхъ починхъ да разбиратъ по пѣщо отъ Евангеліе-то и да си съобразяватъ съ учение-то му, видѣ ся за добро да си отдѣлятъ тѣ отъ оиѣзи който не приемахъ Христіанство-то. И за това, проповѣдникъ-тъ избра едно хубаво мѣсто близо до океанъ-тъ, и прѣсели тамъ христіанскы-тъ домашія който съставихъ едно Христіанско село. Тѣзи Индійцы наскоро си построихъ единъ хубавъ църквъ и едно училище което събира около 700 ученика.

Чрѣзъ вліяніе-то на Евангеліе-то, тѣзи хора, който прѣди нѣколко години сж живѣли въ диво състояние, начнхъ да напѣдватъ къмъ просвѣщение-то, и сега тѣ си иматъ свои художницы, като ковачи, дърводѣлцы, земледѣлцы и пр. и околность-та на село-то имъ е обрѣнѣта на работены градини, нивы и ливады.

Сила-та на Евангеліе-то Христово толкозъ чудно ся е показала въ духовно-то прѣобразование на тѣзи Индійцы, щото мыслимъ че читатели-тъ ще обчатъ да ся научатъ пѣщо за него.

Прѣзъ Априлій, 1863, ся покрестихъ 56 възрастни Индійци отъ онова село, а прѣзъ Октомврий въ сжщѣ-тъ години ся кръстихъ 33 души; и прѣзъ 1867 ся кръстихъ още 96 души.

Единъ отъ проповѣдники-тъ дава

слѣдующе-то описаніе за испытваніе-то на оиѣзи който искахъ да ся покрестятъ.

«Служба-та ми изискваше да непытамъ мнозина отъ тѣзи Индійцы, който желяехъ да ся кръстятъ. Тѣ единъ по единъ ся натрупвахъ да ся испытватъ. Обыкновенно тѣ си лѣгаты цомъ зайде слѣнце-то, по този пѣтъ тѣ обрѣнхъ пощѣ-тъ въ день за да можатъ «да ся утвърдятъ въ пѣтъ-тъ Господень,» споредъ както тѣ казвахъ. Нѣкои отъ по-стары-тъ не можехъ да отговарятъ до толкозъ на питання-та и за това имъ ся позволи да изсиятъ споредъ както тѣ можехъ защо искахъ да ся кръстятъ. Единъ старецъ съ слъзы на очы-тъ си каза: «Азъ съмъ много старъ и скоро ще умрѣ; но искамъ да ся примирѣ съ Бога прѣди да прѣмнѣ отъ този свѣтъ. Знаишъ че мои-тъ пактица сж были зли прѣзъ всичкы-тъ ми животъ, но азъ не знаехъ нищо за Божій-тъ законъ. Сега искамъ да ся прѣдамъ на Исуса защото знаишъ че той мя възлюбилъ и умрѣ за мене.»

Комкагуиъ, единъ младежъ на 25 години, който прѣди приеманіе-то му на Христіанство-то бѣше убіецъ, каза: «Минѣлѣ-тъ зимѣ единъ проповѣдникъ покани всичкы-тъ Индійцы да отидатъ на църквъ-тъ. Азъ никога по-напѣдъ не бѣхъ ходилъ тамъ по тогава отидохъ. Той ни говори за лощы-тъ ни пактица и за Бога който ны любилъ. Думы-тъ му въздохъ въ сърдце-то ми и азъ усѣцахъ беззаконія-та си, и ся рѣшихъ да ся освободѣ отъ злы-тъ си пактица и да възлюбѣ Бога. Ный трѣбва да имамы новы сърдца и да вѣрвамы въ Господа Исуса Христа. Азъ ще ратувамъ противъ грѣхове-тъ си: Богъ ще ми помага да ратувамъ.»

Какшаканъ, който по-напѣдъ бѣше магесникъ, каза: «Азъ съмъ былъ магесникъ и съмъ знаелъ лѣжы-тъ на язычество-то, но сега искамъ да оставя лукавы-тъ си пактица. Азъ вѣрвамъ въ великаго Отца който ны е създалъ и въ Исуса който умрѣ на кръсть-тъ за да ся умилиствилъ Богъ за насъ. Искамъ дано Духъ Божій да смежчи сърдце-то ми.»

Клахъ, тѣлковникъ-тъ, отговори: «Азъ ся молихъ Богу да очисти сърдце-то ми и да изглади грѣхове-тъ ми.» Шудалаха, жена му, каза: «Ный трѣбва да оставимъ грѣхове-тъ си. Богъ ны вижда и ны познава съвършено. Исусъ умрѣ заради нашы-тъ грѣхове и чрѣзъ неговъ-тъ Духъ ный трѣбва да ся научимъ да ходимъ въ правый-тъ пѣтъ.» Лагаикъ, който е былъ единъ отъ главатарн-тъ на Чимшианн-тъ, говори: «Искамъ да уповавамъ за всичко на Бога. Азъ постоянно скѣрбѣхъ за грѣхове-тъ си, и ся молихъ Богу да изглади всичкы-тъ ми прѣстѣпленія и да ми уячи да вършишъ онова което е право. Искамъ да ходѣ въ пѣтъ-тъ Господень прѣзъ всичкы-тъ дни на животъ-тъ си; ако бы да ся поврѣжъ назадъ, състояніе-то ми ще бѣде много по-горчиво отъ колкото е было по-прѣди.»

Борбы-тъ на тѣзи Чимшианцы съ грѣшны-тъ имъ навицы бѣхъ много сильны. Сатана не щѣше да остави пѣшныцы-тъ си да ся освободятъ безъ да ги принуди да ратувать съ всичкы-тъ си силѣ. То ся знае че тѣ не быхъ могли само съ свои-тъ си силы да прѣдулѣжатъ надъ този силенъ

врагъ, но Господъ, кръпка-та канара на всичкы-тъ вѣрны, ги подкрѣпява, и тѣ всичкы освѣнъ единъ сж вѣрны на обѣщанія-та си, и ся стараѣтъ да напѣдватъ въ Христіанскы-тъ си животъ.

Споредъ най-достовѣрны свидѣтельства, число-то на Христіаны-тъ въ края на първо-то столѣтіе отъ Христіанскѣ-тъ ерж не е надминувало 150,000 души.

Единъ искренно послушливъ чловѣкъ не ся труди да прѣгледа и избере на каквы заповѣди да ся покорява и на каквы не. Той налага на себе си такъвъ длѣжность каквото Марія майката Господня наложи на всичкы-тъ слугы на свадбѣ-тъ: «Каквото вы каже, (Исусъ) сторѣте.» Очи, уши, радѣ, сърдце, устны, тѣло и душа, внимавайте на всичко което Исусъ Христосъ ви е казалъ, и искренно го извършвайте.

Единъ злорадивъ войникъ ся заклѣлъ въ себе си да напустне лошо-то си поведеніе. Единъ вечеръ когато минували другы-тъ войници той ся исправилъ помежду другари-тъ си и изрекълъ тѣзи думы: «Дружино, вы знаете колко бѣхъ заблуденъ и какъ живѣхъ до сега въ нашій-тъ полкъ. Съ Божій-тъ волихъ, азъ съмъ рѣшенъ да обрѣжъ новъ листь въ книгѣ-тъ на животъ-тъ си и да живѣхъ Христіанскы. Простете мя ако съмъ вы обидѣлъ и помагайте ми да благоговѣхъ прѣдъ Господа.» Това рѣшеніе ся испланило.

Казватъ че въ След. Државы у Америкѣ има 43,866 Евангелскы пастири, а въ Англиѣ — 31,942.

Непрѣстатно ся молѣте.

Шекспиръ казва: Азъ не давамъ ни аспрѣ за вѣрѣ-тъ на оногизи комуто куче-то и котка-та гладувать.

ПАПА ПІЯ ІХ.

Папа Пія ІХ ся роди въ Сингагліѣ въ Маршѣ, една отъ църковны-тъ области, прѣзъ Май 1792, или, споредъ друго описаніе, двѣ години по-прѣди. Негово-то име бѣше Ювани Марія Мастай-Феррети, и негова-та фамилія е отъ Ломбардско происхождение, и е была твърдѣ благородна въ старо врѣме, по по-послѣ осиромашала. Не ся знае ранний му животъ. Той слѣдва за нѣколко врѣме военно званіе, по послѣ го напустихъ, и прѣдпочете духовный чинъ. Той не пріе твърдѣ высоко въспитаніе въ духовнѣ-тъ Коллегіѣ на Волтера, която той остави въ 1810 год. Като духовенъ надзиратель на нѣкои отъ Римскы-тъ благотѣльны заведенія, той придобѣ благоволеніе-то на Пія VII и за това послѣ когато ся избра за Папъ, той ся нарече по негово-то име. Въ 1823 год. той отиде въ Южнѣ Америкѣ съ Папскы-тъ Апостолскыи намѣстникъ на Чили и тогава обходи по-голѣмѣ-тъ часть на Южнѣ Америкѣ. Подиръ смърть-тъ на Піѣ VII, той станѣ приятель и на неговъ-тъ наслѣдникъ Лео XII, и въ 1827 год. быде избранъ за Архиепископъ въ Сполето. Лео XII быде наслѣденъ отъ Піѣ VIII въ 1829 год., а той ся наслѣди отъ Григорій XVI въ 1831. год. Послѣдній Папа прѣмѣсти Мастай-Феррети отъ Архиепископскыи

чинъ въ Сполето, и го назначи за Смоленскѣ-тъ Епархіѣ въ 1832. Въ този періодъ на свой-тъ животъ Мастай-Феррети бѣше единъ свободолюбивъ чловѣкъ, и ся стараше да избави народъ-тъ отъ ниско-то му положеніе. Той положи тоже голѣмы усилія за образование-то на священны-тъ, и толкова быде обикнѣтъ за дѣто основа благотѣльны заведенія и за добры-тъ си дѣла, щото стадо-то му го наричаше: «добры-тъ владыка». Той станѣ Кардиналъ въ 1840 год. Подиръ смърть-тъ на Григорій XVI въ 1846 год., Мастай-Феррети быде избранъ за неговъ наслѣдникъ. Негово-то избраніе станѣ на 14-ый Юні, а короняваніе-то му на 21-ый. Той ся избра отъ свободолюбивѣ-тъ партіѣ на кардиналы-тъ. Извѣстіе-то за избраніе-то му очуди Римъ и цѣлый свѣтъ, понеже негово-то име ако и да бѣше почитано и възлюблено въ неговъ-тъ епархіѣ, другадѣ малко бѣше познато и почти бѣше неизвѣстно между членове-тъ на кардиналскыи съборъ. Негови-тъ съвѣтници го съвѣтвахъ да държи единъ свободнѣ политикъ, и той ся показа такъвъ като освободилъ изведѣжъ 2000 политически прѣстѣпници който бѣхъ запрѣни отъ прѣдшественникъ-тъ му. Това му първо дѣло къмъ прѣобразование-то възбудилъ голѣмы надежды за *будущее-то* му не само въ Римъ но и въ цѣлѣ Европѣ; и новозбранный Папа станѣ извѣстенъ на всѣкъдѣ. Той станѣ твърдѣ великъ, но колкото за прѣобразование и успѣхъ не ся испланихъ очакванія-та на народъ-тъ. Той ся показа твърдѣ несполучливъ въ извършваніе-то на свѣтскы-тъ дѣла. Той подарилъ на подданицы-тъ си на папскы-тъ области конституціѣ, но тѣ не могохъ да ся ползувать отъ едно конституціално правленіе; и най-послѣ народъ-тъ недоволенъ ся подигнѣ противъ него. Главный-тъ му министръ ненадѣйно быде убитъ, и самъ той бѣше причакванъ въ палатѣ-тъ си отъ единъ четъ, която уби писарѣ-тъ му който стоеше до него, когато той ся оныта да говори на множество-то отъ балконтѣ-тъ си. Тѣзи обстоятелства припудихъ Папѣ-тъ да побѣгне отъ Римъ въ 1848 год. Той слѣдъ заточенъ въ Неаполь до 1850 год. и тогава чрѣзъ посрѣдствованіе-то на Францы-тъ той отиде пакъ въ Римъ. Отъ тогава той напустихъ свободолюбивы-тъ си начала и начнѣ да не обраца голѣмо вниманіе къмъ свѣтско-то управленіе на свои-тъ подданицы, но ся запрѣтилъ да увеличи силѣ-тъ на Римо-католическѣ-тъ църквъ, и да възвыси себе си като главѣ на оиѣзи църквъ. Най-важно-то дѣло което той извършилъ бѣше свѣщаніе-то на Ватиканскыи съборъ който припознѣ догмѣ-тъ за непогрѣшность-тъ на Папа-та. Тѣзи догмѣ той обнародва на Юліи 1870 год., въ който ся казва: «Великій Римскыи священникъ (т. е. Папа-та) когато извършва службѣ-тъ си като пастырѣ и учитель на всичкы-тъ народы, и опрѣдѣлява ученія-та който ся относятъ до вѣрѣ или нравственность, за да ся приматъ отъ Вселенскѣ-тъ църквъ, притяжава, съ Божественнѣ помощъ обѣщана нему чрѣзъ блаженнаго Петра, тѣзи непогрѣшность колкото за опрѣдѣленіе-то на ученія относительно до вѣрѣ и нравственность, съ който Божественный-тъ Искупитель помаза църквъ-тъ си; и за това такыва опрѣ-

дѣленія отъ Великій Римскій священникъ сѣ не измѣнява само защото той ги говори.»

Мнозина отъ свободолюбивы-тъ членове на Римокатолическѣ-тъ църквѣ ся сблзниха отъ провъзглашеніе-то на тѣзи догмѣ и ся отдѣлихъ отъ църквѣ-тъ. Тѣ ся наричатъ Стари Католици.

Папа Пій XI е стоялъ на Папскій прѣстолъ 31 год., най-дълго врѣме отъ кой-да-е былъ другъ Папѣ. Споредъ пчисленіе-то на Римокатолици-тъ той бѣше 256-ый Папа. Той умрѣ отъ една дълговрѣменна болестъ на 26-ый Януарій, 1878.

ОБРАЗОВАНИЕ-ТО ВЪ УНГАРИИ.

2.

Първоначалны училища. На 1868 въ Унгаріи ся направиха нѣкон общы училищны закони които много сѣ спомогиха за прѣуспѣваніе-то на учебны-тъ заведения. Споредъ тѣзи закони всички-тъ дѣца отъ 6 до 14 годишенъ възраст сѣ задължены да ходятъ на училище. Разны-тъ религіозны вѣроисповѣданія сѣ свободны да основаватъ особны училища като ся съобразяватъ съ училищный-тъ законъ. Частны лица, тоже, могатъ да отвѣрять първоначалны и други училища; но всѣко частно училище трѣбва да ся съобразява съ курсъ-тъ прѣдписанъ за общенародны-тъ училища. Първоначалны-тъ училища ся дѣлятъ на три разряда, *приготовителны, срѣдни* и *высши*. Курсъ-тъ въ тѣзи училища ся свѣршва въ отъ три до шесть години. Прѣдмѣти-тъ които ся прѣподаватъ въ тѣхъ сѣ: прочитъ, краснописаніе, религія, числителница, землеописаніе, исторія, естественна исторія, диплография, физика, химія, пѣяніе, и практическы познанія отъ градинарство и земледѣліе. Всѣко дѣте трѣбва да ся наставлява въ матерный-тъ си языкъ; но Латинскій и Френскій языци не сѣ задължителны. Въ койшто область има много отъ разны народности, тамъ въ училища-та трѣбва да има учители да прѣподаватъ языци-тъ на онѣзи народности. Всѣкой градъ, който има повече отъ 5,000 жители, трѣбва да осповѣдне поне едно высше училище.

Споредъ училищный-тъ законъ, трѣбва да има учителскы семинарии въ които да могатъ младежи отъ два-та пола да ся приготвятъ за учители и учителкы. Курсъ-тъ въ тѣзи училища ся свѣршва въ три години. Въ тѣхъ ся прѣподаватъ разны прѣдмѣти, но особно вниманіе ся обраща къмъ дѣтвѣспитаніе (педагогика). Онѣзи които искатъ да влѣзжтъ въ тѣзи семинарии трѣбва да сѣ исполнили петнадесетѣ-тъ си години.

На 1873 по цѣлѣ Унгаріи имаше 15,445 първоначалны училища, отъ които 1,542 бѣхъ общенародны, а 13,903 принадлежехъ на разны-тъ вѣроисповѣданія. Прѣзъ сѣщѣ-тъ години въ онѣзи странѣ имаше 801 общины които нѣмахъ никаквы училища, и на които дѣца-та не можехъ да ходятъ даже въ училища-та на други общины защото бѣхъ далеко отъ тѣхъ. Въ всички-тъ училища ходяхъ 1,443,266 дѣца, момчета и момичета, които ся наставлявахъ отъ 19,598 учители и учителкы. Споредъ пчисленія-та на дѣца-та, прѣзъ 1873, въ Унгаріи имаше 318,420 момчета и 359,734 момичета които не примахъ никакво училищно вѣспитаніе. Въ сѣщѣ-тъ го-

динѣ тамъ имаше 57 учителскы семинарии, отъ които 19 бѣхъ общенародны, а 38 принадлежехъ на разны-тъ вѣроисповѣдны общины; отъ тѣхъ 47 бѣхъ машкы и 10 дѣвическы.

Второстепенны-тъ училища ся раздѣлятъ на гимназии и реалны училища, които точно съотвѣтствуютъ на Германскы-тъ учебны заведения отъ този родъ. Прѣзъ 1872 въ Унгаріи имаше 147 гимназии съ 1,842 учители и 27,360 ученицы. Отъ тѣзи ученицы 20,775 бѣхъ Унгарци, 2,418 Германци, 2,195 Власи, и 1,863 Славяни. Прѣзъ сѣщѣ-тъ години тамъ имаше 31 реалны училища съ 315 учители и 5,803 ученицы. Унгарскій-тъ языкъ ся прѣподава въ всички-тъ тѣзи второстепенны училища, а въ Собственнѣ Унгаріи той е языкъ-тъ на който ся прѣподоватъ науки-тъ.

Высши училища. — Въ Унгаріи има три университети, но единъ въ Пещѣ, въ Калаусенбергъ и въ Аграмъ. Университетъ-тъ въ Аграмъ ся основа на 1874. Понеже Унгарскы-тъ университети иматъ сѣщѣ-тъ наредбы както Германскы-тъ за това нѣма сега да говоримъ повече за тѣхъ.

Особны училища. — Въ Унгаріи народъ-тъ е починѣлъ да обраца голѣмо вниманіе къмъ усъвършенствованіе-то на разны-тъ занаяты. Прѣзъ 1875 въ Унгаріи имаше слѣдующы-тъ особны училища посвятены на разны-тъ званія и занаяты. Пещенско-то художественно заведение съ 57 професоры и 862 ученицы, 13 законовѣдны академии и една търговска академія въ Пещѣ, 22 други заведения отъ които нѣкон сѣ земледѣлескы, други рудокопны а други военны.

На свѣршваніе ще забѣлжимъ че въ Унгаріи има училища и за възрастны-тъ. По този начинъ народни-тъ водители ся стараѣжтъ за образованіе-то и на бащы-тъ и майкы-тъ тѣи што-то да може цѣлый-тъ народъ да ся повдигне на едно по-высоко положеніе.

Рассказватъ че когато Рускый-тъ царъ былъ още на четырнадесетъ годишенъ възраст, той былъ чиновникъ въ стражѣ-тъ, и единъ день като ходилъ изъ палатѣ-тъ той минѣлъ прѣзъ единъ стаѣжъ дѣто сѣделн много лица отъ высокы чиновники които щомъ като видѣли младый-тъ князь, станѣли и го поздравили. Тѣзи учтивѣ честь ся доста усладила на младый-тъ князь и той захванѣлъ често да минува прѣзъ стаѣжъ-тъ съ надеждѣ да ся наслаждава съ лѣскавъ приѣмъ, но чиновники-тъ никакъ вече не внимавали че той минувалъ. Докаченъ отъ това, Александръ отишелъ да ся оплаче на бащѣ си Николая, който намѣсто да съчувствува съ него, строго го смѣралъ за тщеславіе-то му и изведнѣжъ го сиѣлъ отъ чинъ-тъ му до дѣто ся докаже достоинъ да го носи честно.

Това показва подъ какво строго управленіе е былъ Александръ.

Цѣръ противъ гарлицѣ-тъ. — Единъ Американскій вѣстникъ казува: Гарлица-та може да ся излѣкува за единъ минутѣ, и цѣръ противъ неѣ е стипца и шекеръ. Настрѣжи малко стипца колко единъ лѣжчикъ, притури двѣ лѣжчики захаръ, тогава дай този смѣсъ на болникъ-тъ колкото е възможно скоро, и той изведнѣжъ ще усѣти олекченіе.

Единъ прѣтъ желѣзо който струва петъ бѣлы меджидѣта, ако ся искове на петала ще струва десетъ бѣлы меджидѣта, ако ли ся искове на вилушкы за часовницы ще струва двѣстѣ и петдесетъ хыляды меджидѣта. Разлика-та между цѣнѣ-тъ на петала-та и онѣзи на вилушкы-тъ е разлика въ трудѣ-тъ; повече трудъ, по-голѣмо възнагражденіе.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

ВЪЗСТАНИЕ-ТО НА КАФРЫ-ТЪ.

Англійскы-тъ вѣстници доста говорятъ върху възстаніе-то на Кафры-тъ противъ Англійскѣ-тъ власти. Върху този прѣдмѣтъ ный извличамы срѣдующе-то:

Морнингъ Адѣртайзеръ казва: На единъ минутѣ отъ най-важнѣ кризѣ въ Европейскы-тъ дѣла, и когато Англія има нуждѣ и отъ добры свѣты и отъ здравы сѣжденія, намъ ни е жално да кажемъ че свѣдѣнія-та ни отъ южнѣ Африкѣ сѣ неблагоприятны. При вспчкы-тъ старанія на управитель-тъ ни, никой отъ главатары-тъ на възстаніицы-тъ не ся е хванѣлъ и въстаніе-то ся види да ся увеличава. Има опасность да не ся образува едно общо възстаніе въ което да земажтъ участіе даже и онѣзи главатары които ный считахмы за вѣроподаны намъ. Правительство-то ни, обаче, не е бездѣйственно. То незабавно е испратило войницы да подкрѣпятъ мѣстны-тъ силы въ онѣзи часть на поселенія-та ни.

Таймсъ забѣлѣва че Съръ Б. Фрирѣ, управитель-тъ на Африканскы-тъ поселенія, е приготвенъ за голѣмы неприятности. Той ся старе да смаже и да обезоружнѣ туземцы-тъ които сѣ дигиха глави противъ Правительство-то, и които сѣ ся научили да употрѣбляватъ искусны оружія. То ся знае че Кафры-тъ ще ся побѣдятъ и накажѣтъ. Ный не можемъ да оставимъ, казва този вѣстникъ, дивы-тъ Галеки и други плѣмена да опустошаватъ поселенія-та ни.

Глобъ казва че голѣма-та опасность за сега е отъ *Сетевайо*, единъ главатаръ. Казватъ че той ся отказалъ отъ земны-тъ си притязанія, но види ся че войскы-тъ му още не сѣ ся оттеглили отъ онова окръжнѣ, и до когато това не ся извърши наше-то правительство не може да влѣзе въ прѣговоры съ царѣ-тъ на Зулы-тъ. Когато наши-тъ войскы ся подкрѣпятъ, тогава онѣзи главатаръ ще ся научи единъ добръ урокъ. Ный мыслимъ че ще е добръ да ся ограничи число-то на войскѣ-тъ на онѣзи туземнѣ царѣ. До когато той поддържа 30,000 или 40,000 души войницы близо до наши-тъ границы, до тогава той все ще ни прави главоболія.

Стандардъ казва: Трѣбва да приемемъ като двѣ и двѣ четири че възстанѣли-тъ Галеки и тѣхнѣ-тъ съюзници ще ся побѣдятъ. Тѣхны-тъ земли ще станѣтъ притязаніе на наше-то правительство. Но има опасность че тѣзи война ще произведе разны заплитни между разны-тъ клонове на правительство-то ни. Чрѣзъ единъ телеграмъ отъ Кантонъ отъ 3-ый Януарій, ся научавамы че положеніе-то на работы-тъ не ся е промѣнило. Возстанѣли-тъ Кафры крѣстосватъ по Кейскѣ-тъ область. Миразаѣ Ламбертъ отишелъ противъ тѣхъ съ 600 войницы, но мыслилъ за по-добръ да не ги удари прѣди да ся подкрѣпи съ повече войскѣ. На друго мѣсто военачалникъ-тъ ни Глинъ нападилъ единъ четѣ отъ около 1,200 възстаніицы; слѣдъ единъ битѣжъ който траяла отъ 4 до 6 часѣ-тъ, възстаніицы-тъ были побѣдени.

АНГЛІЙСКА-ТА ПОЛИТИКА.

Слѣдующе-то извличамы отъ едно слово на Съръ С. Норткотъ:

Англійска-та политика е извѣстна вече. То ся знае че ный припознавамы голѣмы-тъ промѣненія които ся изисква да ся направятъ въ Европейскѣ-тъ системѣ по причинѣ на настояжѣ-тъ войнѣ. То ся знае, тоже, че Англія е длѣжна да съдѣйствува въ нареджаніе-то на тѣзи промѣненія за двѣ причинѣ и на основаніе на двѣ начала. Първо, Англія има право и длѣжность да бѣде внимателна въ прѣде-

жащы-тъ наредбы за да ся не повредятъ нейнѣ-тъ интересы; и, второ, тя има право да притязавѣ пристойно-то си мѣсто въ международны-тъ свѣщанія на Европейскы-тъ народы. Азъ не искамъ да ви кажѣмъ подробно какви ще бѣдятъ възгледове-тъ на Правительство-то въ идущѣ-тъ Конференціи. Относительно до Дарданелскый-тъ протокъ и Черно море, ный не искамы стесненія по свобода въ търговскы-тъ прѣдпріятія; ако Руссія станете господарка на онѣзи воды, тя можеше да ошети нагубно цѣлый-тъ търговскый свѣтъ, че съ него и Англійскѣ-тъ търговци. Не трѣба да забравямы, тоже, че Англійскѣ имперія е толкова по-сила колкото сѣ по-къемъ съобщенія-та помежду разны-тъ ѣ части; и, това като е тѣи, никоя наредба не бѣва да побутнува нѣтъ-тъ за съобщеніе-то ни прѣзъ Египетъ съ Индіи и Истокъ. Колкото ся касае до възпросѣ-тъ за Христіанскы-тъ области на Турціи, той не е толкова простъ колкото другы-тъ, и рѣшеніе-то му интересува не само насъ по и вспчкы-тъ образованѣ свѣтъ. Има много начини за прѣустроеніе-то на онѣзи области, но не е право да ся прѣнѣрамы за работы въ които ся интересуватъ и други народы и държавы. Искамъ да забѣлѣжѣмъ едно нѣщо. Нѣкон Господа говорятъ постоянно влѣтъ отъ Парламентъ-тъ тѣи като че въ Турціи сѣществуха само двѣ съвокунны тѣла — Турци и Христіани. Това, обаче, не е тѣи; въ Турціи има Христіани по вѣрѣ и Христіани по племе, и въ прѣдѣлѣжакы-тъ наредбѣ трѣбва да ся земажтъ прѣдъ очи различія-та не само между Турцы и Христіаны, но и между Славяны и Грѣцы. За примѣръ, когато говоримъ за онѣзи голѣмы Българіи, ный трѣбва да издиримъ дѣ и кѣдѣ, въ кои части на онѣзи область ся растила и Грѣцко населеніе. Въ нѣкон отъ голѣмы-тъ градища има голѣмо число Грѣцко населеніе. Азъ не желѣмъ да ся спуснѣ въ подробности върху тѣзи работы, но искамъ да ви покажѣмъ *духъ-тъ* съ който смы *дѣлѣсны* да влѣземъ и да работимъ въ Конференціи-тъ.

РУСКЫЙ-ТЪ НАРОДЪ ЗА ИСХОДЪ-ТЪ НА ВОЙНѣ-ТЪ.

Слѣдующе-то извличамы отъ едно писмо на С.-Петербур. дописникъ на *Л. Таймсъ*.

С.-Петербургъ, 30 Януарій. — По мнѣніе-то на онѣзи, които выжгы знаѣжтъ какво има да ся случи въ политическый-тъ свѣтъ, настѣпили смы въ единъ твърдѣ критическѣ минутѣ. Вчера, азъ събрахъ нѣкон тѣмны по твърдѣ значителны виушенія онѣ разны членове на добръ-увѣдомѣнѣ-тъ сферѣ. Явно бѣ че нѣщо ся мажтеше, но какво бѣше то, азъ не можахъ да открий. Вспчко што можахъ да ся науча бѣше че Князь Горчаковъ ималъ вчера сутринѣ-тъ едно свидѣаніе съ Императора, косто държало дълго врѣме, и въ което нѣщо важно ся рѣшило. Тѣзи сутринѣ тайна-та излѣзе на явѣ: единъ обычаино потайничавъ Господинъ ми пришепнѣ че заповѣди ся испратили за Рускы-тъ войскы да влѣзжтъ въ Цариградъ! Тѣзи вѣсть бѣше вѣзвѣстна и нечаянна, но като поразнытахъ дѣто трѣбване увѣрихъ ся че ти бѣше истина. Може бы утрѣ да ся обнародва въ вѣстници-тъ, и тогава телеграфъ-тъ ще ѣж разнесе веднага по вспчкы-тъ краища на Имперіи-тъ. Нѣма никакво съмнѣніе че тѣзи вѣсть ще произведе безмѣрижъ радость всжду изъ Рускѣ-тъ Имперіи. Отъ когато стани извѣстно че шедствие-то на побѣдоноснѣ-тъ войскѣ ще ся сире, и че въпросѣ-тъ ще ся подложи за рѣшеніе на единъ Европейскій Конгресъ, народъ-тъ е като попарентъ и сильно негодува. Самый-тъ умѣренъ вѣстникъ *Голосъ*, който вѣобще прѣдставителствува дипломатическѣ-тъ мадрость и политическо-то благоразуміе, възема единъ воинственъ тонъ, и ето що говори той за подпсваніе-то на примиріе-то:

Едно велико събытіе, косто горѣщо жѣлаехмы, ся е извършило: но ако послушамы внимателно гласѣ-тъ на всенародно-то мнѣніе, ще забѣлѣжимъ лесно че извѣстие-то за мирѣ-тъ не е произвело особенижъ радость. Напротивъ, мнозина мыслилъ че то е ударило единъ тежкѣ ударъ на законны-тъ ни интересы. Нѣма онѣзи радость и веселость, нѣма онова тържест-

вовоніе, които послѣдвахъ заключеніе-то на едноврѣмный-тъ миръ въ Едрене. Какъ да си истълкуваме това? Вѣроятно чрѣзъ фактъ-тъ че на 1829 ный наложили на Турціи миръ-почтенъ за себе си, а сега, на 1878, слѣдъ като западнихмы повече отъ 100,000 Турцы и стьрушихмы всички-тъ Турскы войскы, ный трѣбова да подложимъ условіа-та за миръ-тъ на подтвржденіе-то на цѣль Европѣ! Это що е което убива духъ-тъ на вѣковой Русинъ. Той не може да разбере защо Европа, която останъ бездѣйствена прѣзъ войнѣ-тъ, която не иждиви нито едиж копейка, и не пролъ нито едиж капка крѣвь за избавленіе-то на Турскы-тъ Христіаны, да наложи на насъ побѣдители-тъ условіа-та на миръ-тъ. Съ простый-тъ си и здравъ разумъ той не проумѣва защо да си уважаватъ само прочути-тъ Англо-Турскы и Австро-Унгарскы интересы, когато порои Руска крѣвь си пролъ за честь-тъ, слава-тъ, и интересы-тъ на Рускый-тъ народъ. Законни-тъ интереси на Русіиш нищо ли не смъ прѣдъ нуждѣ-тъ да си поддържатъ вліяніе-то и власть-тъ на Австрійско-то Правительство и неистълкуемн-тъ интереси на ненасытный-тъ Британскый лъвъ? Тѣзи въпроси много ся разискватъ отъ публикѣ-тъ сега, и задаватъ голѣмы страхове. Прѣдъ гласове-тъ на праведно негодование ный ся бонимъ за близко-то бѣдѣще и за свѣтннн-тъ на едижъ подвигъ, заради който цѣльн-тъ Рускый народъ ся улови за оржіе. Види ся че ключеный-тъ съ Турціиш прѣдварителиш миръ е намалилъ значителность-тъ на Русіиш като Велика Сила, и той ще даде на явны-тъ и тайны-тъ ни неприатели въ Западиж Европѣ сроденъ случай да си присмѣикътъ на нашѣ-тъ слабость и на малкы-тъ придобывки спечелены съ такыва огромны жертвы. Не! ный не можемъ да вѣрваемъ че война-та ще има такъвъ край. Намъ ся види невъзможно Русія да ся подложи и да кротува като рабыниш прѣдъ Западиж Европѣ. Руско-то Правительство никогда не ще съзволитъ да пожертвува крѣвь-тъ и имотъ-тъ на подданицы-тъ си за да служи на вліяніе-то и власть-тъ на едно чуждо Правительство, никога то не ще даде Шайлоку Европейской политики *) право-то да каже че той е наложилъ на побѣдоноснж Русіиш условіа-та на миръ-тъ и съ Турціиш. Това е невъзможно, и то никога не бы было до когато има една капка крѣвь въ жилы-тъ на Рускый-тъ народъ и една копейка за бракиніе на честь-тъ му и права-та му. Ный гледамы напредъ съ по-голѣмж довѣренность въ конечнн-тъ исходъ на войнѣ-тъ и на новыи-тъ дипломатическый походъ. Ный смы убѣдени че Русія не ще устѣпи нито едиж ютаж отъ исканія-та си, които смъ необходимы за оздравеніе-то на едижъ почтенъ и траисъ миръ. Само повѣрвайте въ само-пожертвованіе-то и прѣданность-тъ на народъ-тъ, само ся повѣрте на безмѣрнж-тъ му любовь за честь-тъ и достолѣніе-то на Русіиш, и тогава пѣма да ся страхувате отъ плашки-тъ на обржжены флоты и дипломатическы прѣдставленія. Руска-та политика, като признава напълно своя-та часть въ велико-то историческо призваніе, скоро ще тури Английска-тъ и Европейскы-тъ интересы на собствено-то имъ мѣсто, успоредно съ, не отгорѣ върху, неуспори-мы-тъ законны интересы на Русіиш.

Приведохъ горній-тъ изводъ почти цѣль, едно зашто прѣдставлява доста право състояніе-то на общо-то мнѣніе, и друго зашто ми ся случи да узнамъ че този членъ на Голосъ ся е прочиталъ въ нѣкои высокы крѣгове и е ималъ едно извѣстно вліяніе. Правительство-то разумъ че народъ-тъ устѣпа себе си онеправданъ, и то ся старае всякоиче да удовлетвори до едижъ степенъ народны-тъ стремленія, които все иматъ сила и тяжесть въ великы-тъ кризы на народнж-тъ исторіиш.

КНЯЗЬ БИСМАРКЪ ВЪРХУ ИСТОЧНЫЙ-ТЪ ВЪПРОСЪ.

Едижъ телеграмъ извѣстива вкратцѣ обявленія-та върху Источный-тъ въпросъ на Князь Бисмарка въ Германскый-тъ Парламентъ, въ засѣданіе-то му на 7-ый того. Въ отговоръ на одного отъ Католическы-тъ членове, който попыталъ за сношенія-та на Германіиш съ Австрійш, Князь Бис-

маркъ казалъ че най-свѣршенно пріятельство смѣстествува помежду Императоры-тъ на двѣ-тъ Имперіи, и че неговы-тъ сношенія съ Контъ Андраши смъ най-откровенны. Князь Бисмаркъ объявилъ още, че лѣжатъ себе си онѣзи които поддържатъ че владѣтель-тъ на Дарданелскый-тъ протокъ е господарь на свѣтъ-тъ, зашто, въ такъвъ случай, Султанъ-тъ е господарь на всички-тъ свѣтъ. Той не желеа Германия да стане отеждица на миръ-тъ, зашто не трѣбова да забравямы че отъ врѣме-то на Олмуцкый-тъ миръ Императоръ Николай е жыналъ само жатвѣ-тъ на непризнательность. Князь-тъ продължилъ слово-то си по тѣзи часть съ слѣдующы-тъ думы: «Изуваніе-то по Дунавъ-тъ и прѣходъ-тъ прѣзъ Дарданелскый-тъ протокъ, трѣбова да останжтъ съвсѣмъ свободни, както смъ были до сега. Колкото ся касаетъ военно-то обезщетеніе, понеже може да има въ него устѣпаніе на землѣ, този въпросъ трѣбова да ся разгледа съ Силы-тъ, подписницы на Паризскый-тъ Договоръ, и ще ся разиска съ тѣхъ, зашто е важно да знаемъ въ чий рѣцѣ ще останжтъ Дарданели-тъ.»

РУСИИ-ТЪ ВЪ СВ. СТЕФАНЪ.

Послѣдствіе на нѣкои наредбы, Н. В. Великый-тъ Дукъ Николай прѣмѣсти главный-тъ си стамъ въ едно отъ прѣдмѣстія-та на Цариградъ, именно въ Санъ-Стефано, едно твърдѣ прѣкрасно сѣдце доста пріятно за лѣтуваніе на Мраморно море. Негово Императорско Высочество пристигнж въ Санъ-Стефано съ едижъ особенъ тренъ отъ Едрене, минжлж-тъ Недѣлж суртринж-тъ, придруженъ отъ щаблы-тъ си чиновницы заедно съ Локтебергскый Дукъ Евгений и съ одного отъ Батенбергскы-тъ Князове. Съ смѣиш-тъ тренъ пристигнжж, тоже, Рускы-тъ и Турскы-тъ пълномощницы — Генералъ Игнатіевъ и Г. Нелидовъ, Савфетъ паша и Садулахъ Бей — съ свои-тъ си свиты.

Една дружина Терекскы и Кубайскы Казаци и едижъ баталіонъ пѣхотнж войскѣ отъ Императорскѣ-тъ стражѣ бѣхъ пристигнжли въ Санъ-Стефано прѣди пристиганіе-то на Великый-тъ Дукъ, и послѣ достигнжли въ смѣсто-то мѣсто и нѣколко баталіоны войска отъ Малко-Чекмедже, които ся посрѣщжли отъ Великый-тъ Дукъ придруженъ отъ Ген. Непокойчнскый, главный-тъ му щабенъ чиновникъ.

На другой-тъ день, въ понедѣльникъ, Генералн-тъ Гурко, младый Скобелевъ, и Папіотинъ пристигнжли въ Санъ-Стефано за да ся прибержтъ въ главный щабъ. Въ смѣиш-тъ день пристигнжли тамъ още три трена съ войскы и другы нѣколко полка пѣши.

ЗАТВОРНИЦИ.

Радвамы ся като можемъ да извѣстимъ на читатели-тъ си че Правительство-то о-свободи тѣзи дни около 100 души отъ Българы-тъ затворены въ Цариградскы-тъ тъмници. Слѣдующе-то извѣщаніе отъ едно писмо което ни ся испрати отъ Г. Н. М. Шишеджиевъ, Българскый-тъ учитель на Фенеръ:

На 12-ый того, въ сѣботнж вечеръ часть-тъ по два ненадѣйно ся испѣли улица-та при Българскѣ-тъ църквѣ на Фенеръ отъ множество Българы, които охкажъ най-жалостно, и между тѣзи охканы ся чуважъ думы-тъ: «Всемилюстивый Богъ чу молбѣ-тъ ни и ны избави отъ прокляжъ-тъ чрѣмъ тъмницѣ, въ който безъ никакъ-въ вижъ смы лѣжали толкозы врѣме.» Тѣзи злощастни Българи смъ 94 души, родомъ отъ Загорско, Ямболско, Чирпанско, Кърклицейскый и Панигюрско. Църковный-тъ настоятель прѣбърза та ги прибра въ метоха да прѣпошуватъ. На сутринъ-тъ въ Св. Недѣлж, тѣ прѣжтетуважъ на църковнж-тъ службѣ. И какъжъ жалостнж картинѣ тѣзи злощастници прѣдставяжъ! Тѣ смъ съ испокѣсаны дрехы, и мнозина боси, не омыти и не ресаны кой знае отъ кога, лица-та имъ смъ подпухли и побѣднели, а нѣкои отъ тѣхъ смъ заразени отъ шаркѣ-тъ. Тукашни-тъ чловѣколюбци имъ прѣтекожъ на помощь и имъ доставихъ най-необходимы-тъ имъ нуждоности.

Тѣзи освобожденн страдалци ще си отиджтъ тѣзи дни за родны-тъ си мѣста. Ный ся надѣвамы че Царско-то Правительство

ще покаже смѣжъ-тъ благосклонность и кѣмъ другы-тъ затворены Българы въ разны-тъ тъмници изъ Държавѣ-тъ.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

А. Хералдъ въ сѣботашный-тъ ся брой казивае че споредъ слухове-тъ които до-стигали до него, военно-то обезщетеніе което Турція ще плати на Русіиш щѣло ужъ да бѣде едижъ миллиардъ франгы (40,000,000 ан. лиры). Това количество щѣло да ся плати веднага слѣдъ подписваніе-то на миръ-тъ чрѣзъ едижъ заемъ оздравенъ върху данкѣ-тъ и доходы-тъ на освободе-ны-тъ области. Отъ него, Руманія, Сърбія, и Чернагора, щѣли да прѣематъ всѣкол по едижъ съразмѣрнж часть достаточнж да ги обезвреди за разности-тъ имъ прѣзъ войнѣ-тъ. — Нова-та поддана Българска Държава ще ся простре, както казватъ, до Солунъ и ще обигърне Свѣтъ Горж. — У-вѣриватъ че Русія искала да ѝ ся устѣпи едно морско пристанище, или извѣтъ Дарданелскый-тъ протокъ на Бѣло море, или, споредъ другы, на Бейкосъ, въ Босфоръ-тъ близо при устѣе-то на Черно море. — Русси-тъ смъ призвали Турскы-тъ войскы да опразднжтъ съвсѣмъ Батумъ и Эрзерумъ до 17-ый Февруарій. — Слухъ-тъ, че Турци-тъ въ Българіиш ще трѣбова да опразднжтъ онѣзи область вжтрѣ въ двѣ години, не е истиненъ.

Минжлж-тъ срѣдѣ, испѣдени-тъ изъ столицѣ-тъ Народни Прѣдставители въ Турскѣ-тъ Камарж отидохъ съ Австрійскый паранлувъ *Марсѣ* всѣкой за мѣсто-то си. Прѣди да трѣгне паранлувъ-тъ, Иерусалимскый-тъ Прѣдставитель испратилъ слѣдующе-то писмѣце на Първый Министръ:

Высочество. — Като не прѣихъ никакъвъ отговоръ на писмо-то си отъ 1-ый того, и Министръ-тъ на Полициѣ-тъ като ни испроводи прѣзъ тѣзи два дни вторичны застрашителны заповѣди да оставимъ столицный-тъ градъ, ный ся принудихмы, въ покорность на неодолимж-тъ заповѣдъ, да си отидемъ съ дневннй-тъ паранлувъ.

Това насилство върху ны е противно на Конституціалны-тъ законы, и то не може да ся извини чрѣзъ никой редовенъ или извъреденъ законъ. Прочее, азъ, въ мое име и въ име-то на сѣбратія-та си, турямъ едижъ протестъ въ рѣцѣ ви, като имамъ повѣреніе че вый ще сторите што е нужно за да ся уважаватъ законн-тъ на Държавѣ-тъ, и особенно ново-подареннж-тъ Конституціиш.

Юсуфъ Зія Алкалиди,
Прѣдставитель на Иерусалимъ.

Паранлувъ *Марсѣ,*
8-ый Февр. 1878.

Едижъ телеграмъ отъ Римъ до Католическы-тъ церковны власти въ Цариградъ извѣстива че Сѣборъ-тъ на Кардиналы-тъ избралъ Кардиналъ Пекчи за прѣемникъ на Папѣ Піи IX. Новый-тъ Папа бѣше едижъ отъ трима-та Кардиналы — Биліо, Пекчи, и Диниетро — на които бѣше вѣврѣно приврѣменно-то правленіе на Церквѣ-тъ слѣдъ смъртъ-тъ на Піи IX. Новый-тъ Папа Іоакимъ Пекчи, принадлежи на едно старо благородно сѣмейство и е 68 годины на възраст. Той е прѣлѣзъ кардиналскѣ-тъ шапкѣ отъ Папа Піи IX въ 1853. Кардиналъ Пекчи ся е наименуवालъ Лео XIII, той е былъ дълго врѣме вліятеленъ членъ на Святий-тъ Сѣборъ на Кардиналы-тъ, и ся слави като чловѣкъ съ здравъ разумъ и възвышенъ характеръ.

Споредъ едижъ телеграмъ отъ С.-Петербуржъ отъ 2-ый Февруарій, всички-тъ Рускы загубы въ чловѣцы отъ начало-то на войнѣ-тъ до сега възлизатъ на 89,879.

Н. П. Намикъ паша не отиде за С.-Петербуржъ, споредъ както ся извѣсти минжлж-тъ седмицѣ.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Мадридъ, 8 Февруарій. — Испанскый-тъ паранлувъ *Африка* е прѣлѣзъ заповѣдъ да отиде въ Истокъ, за да брани Испанскы-тъ подданицы ако стане нужно.

Віена, 8 Февруарій. — Въ Австрійскѣ-тъ Камарж на Прѣдставители-тъ, днесъ,

Князь Ауербергъ, Първый-тъ Министръ на Австрійско-то отдѣленіе на царцинтѣ-тъ, каза, въ отговоръ на нѣкои питанія, че Австро-Унгарска-та Монархія е прѣдъ вече едно събщеніе на основы-тъ за миръ-тъ, но че той не знае дали други наредбы смѣстествуважъ помежду воющы-тъ Силы. Правительство-то е искало съ голѣмж откровенность свои-тъ мнѣнія по този прѣдмѣтъ, и то е объявило че Австрія ще сматра като съвсѣмъ празны онѣзи условія които повреждатъ интересы-тъ на Австро-Унгаріиш или права-та на Силы-тъ подписницы на Паризскый-тъ Договоръ, долѣтъ Силы-тъ не ся споразумѣжтъ върху тѣхъ. Князь Ауербергъ каза че безъ да даде разясненія, Правительство-то може да обяви още отъ сега че нѣкои отъ условія-та за които е дума-та смъ противны на интересы-тъ на Австро-Унгарскѣ-тъ Монархіиш. Това обявленіе, обаче, не ся отнеси до условія-та които иматъ за цѣль да ся улудши състояніе-то на Источны-тъ Христіаны, но до онѣзи които бяхъ възвеличили, въ ущрѣбъ на Австро-Унгарскѣ-тъ Монархіиш, само едижъ Силж. При всичко това Австро-Унгарско-то Правительство храни надеждѣ че Силы-тъ ще дойджтъ до едно задоволително споразумѣніе въ рѣшеніе-то на Источный-тъ въпросъ.

Лондонъ, 9 Февруарій. — Въ Камаржѣ на Прѣдставители-тъ, днесъ, Сжръ С. Норткотъ обяви, въ отговоръ на нѣколко питанія, че Англія и Русія ся обвѣржали една другж да не занимаватъ нито Гелиболскый-тъ полуостровъ, нито Буларъ, нито Азіатско-то крайморіе на Дарданелскый-тъ протокъ.

Лондонъ, 9 Февруарій. — Въ Камаржѣ на Лордове-тъ, днесъ, Лордъ Дерби обяви че Баденъ-Баденъ е опрѣдѣленъ вече да стане сѣдалище на идущѣ-тъ Конференціиш, и че Австрія желеа Конференція-та да ся събере въ първж-тъ седмицѣ на Мартъ (по Европейскы).

Паризъ, 12 Февруарій. — Голѣмо безпокойство почнува да владѣе въ Френскы-тъ политическы крѣгове. — Първо-то впечатленіе, произведено отъ слово-то на Князь Бисмарка, губи отъ своя-та успокоителность.

Віена, 12 Февруарій. — Увѣриватъ че Австрійско-то Правительство ще поиска отъ Парламентъ-тъ срѣдства за да бѣде готово за нѣкои неизвѣстны случкы.

(Вѣстникъ-тъ ни бѣше подъ печатъ когато ся появи въ *А. Хералдъ* една часть отъ условія-та които наскоро ще ся подпнжжтъ отъ Турскы-тъ и Рускы-тъ пълномощницы за миръ-тъ. Ный ще сторимъ мѣсто само на онава що ся касаетъ до бѣдѣще-то на Българіиш. Това извѣстіе не е още официално).

Българія ще състави едно Самоправно Поддано Княжество съ Народно Христіанско Правительство, и ще плаща толкова данкѣ колкото смѣща-та земля е дѣйствително пзсыпвала по-напрѣдъ въ Турско-то съкровище. Князь-тъ на Новж-тъ Държава, който не трѣбова да бѣде членъ отъ царствующы-тъ родове на Великы-тъ Силы, ще ся избира отъ едно събраніе на Българскы първенцы. Българія ще обгрѣща всички-тъ землѣ помежду Дунавъ-тъ и Балканъ-тъ до границиж-тъ на Сърбіиш, съ исключеніе на Добруджѣ. На югъ отъ Балканъ-тъ, Българія ще ся простре до и ще включи Мидіиш на Черно море, отъ дѣто Българска-та граница кѣмъ западъ ще прѣмине помежду Мустафѣж-Пашѣ и Едрене и като остави послѣдний-тъ градъ навънъ, ще ся спустне по дѣсныи-тъ брѣтъ на Марицѣ до устѣе-то ѝ. Кавала, Солунъ, и Свята Гора ще влѣжжтъ въ Българіиш.

ИЗВѢСТІЕ.

По причинѣ на непостояннж-тъ цѣнѣ на кайме-то, ный не можемъ вече да го приимамъ за вѣстникъ-тъ, и молимъ настоятели-тъ си да дѣйствуватъ съобразно съ това извѣстіе.

Издава ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ **Т. Л. Байнгтонъ.**
Въ **Американъ-Ханъ.**

Въ Печатницѣж-тъ на **Д. Араміана**
Агоціанъ-Ханъ № 11.

*) Чафутинъ спекулантинъ у Шекспира.